

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2012

158/2012

Valtioneuvoston asetus kalastusasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2012

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti
kumotaan kalastusasetuksen (1116/1982) 30 ja 50 §, sellaisina kuin ne ovat, 30 § asetuksessa 1356/1993 ja 50 § asetuksessa 819/2001,
muutetaan 16 ja 47—49 §, sekä
lisätään asetukseen uusi 16 a—16 d § seuraavasti:

16 §

Kalastuslain 33 §:ssä tarkoitetut kiinteät ja seisovat pyydykset tulee varustaa:

1) vesiliikenteen käyttämällä vesialueilla vähintään 1,2 metriä vedenpinnan yläpuolelle ulottuvaan lippusalkoon kiinnitetyllä vähintään 20 senttimetriä korkealla ja leveällä neilön muotoisella lipulla;

2) vesialueilla, joilla vesiliikennettä ei pääsääntöisesti harjoiteta tai muuten on ilmeistä, että pyydykset eivät haittaa vesiliikennettä tai vesistön muuta käyttöä, vähintään 15 senttimetriä veden pinnan yläpuolelle ulottuvalla koholla taikka vähintään 40 senttimetriä vedenpinnan yläpuolelle ulottuvaan lippusalkoon kiinnitetyllä lipulla, jonka lyhyimmän sivun pituus on vähintään 15 senttimetriä.

Jäältä kalastettaessa pyydys ja kalastamista varten tehdyt, halkaisijaltaan yli 40 senttimetrin avannot on merkittävä vähintään 1,2 metriä jään pinnasta ulottuvalla merkkisalolla, joka ei ole väriltään valkoinen.

Jos pyydys on asetettu pyyntiin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle vesialueelle siten, että pyydys tai jokin sen osa ulottuu 1,5 metriä lähemmäksi veden pintaa (*pinnan läheisyyteen asetettu pyydys*), lippusalkoon on kiinnitettävä kaksi päällekkäistä 1 momentin 1 kohdassa säädetty vaatimukset täyttävää lippua. Jos pinnan läheisyyteen asetetun pyy-

dyksen pituus ylittää 120 metriä, sen suunta on osoitettava käyttämällä vähintään 15 senttimetriä veden pinnan yläpuolelle ulottuvaa kohoa jokaista alkavaa 120 metriä kohden. Rapumerta voidaan 1 momentissa säädetyn estämättä merkitä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulla vesialueella vähintään 5 senttimetriä vedenpinnan yläpuolelle ulottuvalla koholla.

Pyydysten merkintään käytettävät kohot ja lippusalot pyydykseen yhdistävien köysien on oltava uppoavia tai varustettu painoin. Edellä 1 momentin 1 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettu lippu- ja merkkisalot on varustettava kaikkiin sivusuuntiin näkyvällä vähintään 2 senttimetriä korkealla heijastimella. Pyydysten merkintään käytettävät kohot eivät saa olla läpinäkyvää materiaalia.

16 a §

Jos 16 §:ssä tarkoitettu pyydys tai usean yhteen liitetyn pyydyksen muodostama kokonaisuus on pituudeltaan yli 10 metriä, on 16 §:ssä säädettyä merkintätapaa käytettävä pyydyksen molemmissa päissä ja tarvittaessa pyydyksen haarojen päissä.

16 b §

Pyydyksen asettajan nimi- ja yhteystiedot sekä kalastusoikeuden osoittava merkki tulee

kiinnittää pyydyksen uloimman pään kohon, lippusalon tai merkkisalun yhteyteen. Nimi- ja yhteystietoihin tulee merkitä pyydyksen asettajan etu- ja sukunimi sekä puhelinnumero tai postiosoite.

16 c §

Kalastuslain 39 §:ssä tarkoitettuna selvänä merkinä pidetään 16 §:n 3 momentissa tarkoitettua pinnan läheisyyteen asetetun pyydyksen merkintää.

16 d §

Edellä 16, 16 a ja 16 b §:ssä säädetyn estämättä ammattikalastajat voivat, harjoittaessaan kalastusta merialueella 12 merimailin ulkopuolella peruslinjasta mitattuna, merkitä pyydyksensä yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 13—17 artiklassa tarkoitetulla merkinnällä.

47 §

Kalastuksenvalvojan koulutuksen tarkoituksena on antaa koulutettavalle valmiudet osoittaa kalastuksenvalvojan kokeen suorittamisella omaksuneensa tiedot ja taidot, jotka edellytetään kalastuksenvalvojan tehtävässä toimimiseksi. Kalastuksenvalvojan koulutuksessa on perehdyttävä seuraaviin opintoaiheisiin:

- 1) kalastusta ja kalastuksenvalvontaa koskevaan lainsäädäntöön ja käytäntöön;
- 2) hallintolain (434/2003) mukaisiin hyvää hallintoa koskeviin perussäännöksiin, jotka

asettavat viranomaisten toiminnalle laadulliset vähimmäisvaatimukset, sekä muuhun kalastuksenvalvojan työhön kuuluvien hallinto- tehtävien hoitamista koskevaan lainsäädäntöön;

3) viranomaisen toiminnan julkisuudesta annettuun lakiin (621/1999);

4) kielilakiin (423/2003) sekä saamen kielilakiin (1086/2003) siellä, missä kyseistä kieltä tarvitaan;

5) asiakaspalvelutaitoihin;

6) turvalliseen vesillä ja jäällä liikkumiseen; sekä

7) yhteistoimintaan muiden kalastuksenvalvontaa suorittavien viranomaisten kanssa.

Koulutuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota kalastuksenvalvojan oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

48 §

Kalastuksenvalvojan koe on kirjallinen ja sen on sisällettävä kysymyksiä kaikista kalastuksenvalvojan koulutuksen opintoaiheista. Kalastusviranomaisen määrittelee suoritettavan kokeen sisällön.

49 §

Poliisin on tehtävä kalastuslain 102 §:n 2 tai 4 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta merkintä pitämäänsä luetteloon.

Kalastuslain 103 §:ssä tarkoitettu pyydys tai kalastusväline on myytävä julkisella huutokaupalla. Jos tavaran arvo on vähäinen, se voidaan myydä julkista huutokauppaa toimitamatta tai päällystään kuuluvan poliisimiehen määräyksestä hävittää.

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä huhtikuuta 2012.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2012

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Kalatalousylitarkastaja Jouni Tammi